

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 6165/22

לפני: כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט א' שטיין
כבוד השופט י' כשר

העותרת: שני גנדוס

נגד

המשיבים: 1. משטרת ישראל
2. היועצת המשפטית לממשלה
3. פרקליט המדינה

עתירה למתן צו על-תנאי

בשם העותרת: עו"ד אייל אבולפיה

פסק-דין

השופט א' שטיין:

1. במסגרת העתירה שלפנינו מבקשת העותרת את ביטול החלטת נציגי המשיבה 1, משטרת ישראל, מכוחה נקבעה עילת הגניזה "חוסר ראיות מספיקות" בתיק בעניינה – זאת, להבדיל מעילה של "חוסר אשמה". במסגרת זו, מלינה העותרת על הנחיית פרקליט המדינה אשר דנה בקריטריונים לסגירת תיקים בעילות השונות, ודורשת, לחלופין, כי יוגש נגדה כתב אישום על-מנת שיתאפשר לה להוכיח את חפותה בפני בית המשפט.

2. הרקע לעתירה הוא אירוע אשר התרחש ביום 17.7.2020. באותו יום, לאחר ויכוח סוער שהתפתח בין העותרת לבין בת זוגה דאז, נקלעו העותרת ואחות-בת-הזוג לקטטה, בסופה נמלטה העותרת ברכבה תוך שהיא יוצרת קשר עם גורמי המשיבה 1. לאחר דברים אלו, הגישה העותרת תלונה במשטרה; ואז הסתבר לה כי גם בת-זוגה הגישה נגדה תלונה, משל עצמה. לאחר כמה הליכי חקירה, זומנה העותרת לחתום על הסדר מותנה בעניינה,

אך סירבה לעשות כן. ביום 1.11.2021 נודע לעותרת כי התקבלה החלטה בעניינה לפיה תיק החקירה שנפתח נגדה ייסגר בעילה של "חוסר ראיות מספיקות".

3. לנוכח האמור, פנתה העותרת, באמצעות בא כוחה, אל נציגי המשיבה 1. פניות אלו נענו, בין היתר, במכתבי נציגי המשיבה 1 מיום 30.5.2022, במסגרתם פירטו גורמים אלו באריכות את הנסיבות אשר הובילו לקבלת ההחלטה בעניינה של העותרת, ובכלל זה שלל הראיות שבידי המשטרה.

בהקשר זה צוין כי:

"ממכלול הראיות עולה (כי – א.ש.) שלוש העדויות קושרות את החשודה (העותרת – א.ש.) ומפלילות אותה במעשה אלימות כנגד ספיר. גרסאות החשודה יש בהן סתירות והיא מתפתחת (כך במקור – א.ש.) ורק בחקירה אחרונה קושרת את עצמה לתקיפות שביצעה. לעניין התיעוד הרפואי, אכן לא צורפו תמונות או תיעוד לחבלות של ספיר אך החשודה עצמה מודה שספיר נפגעה וירד דם מאפה וספיר מעידה על פגיעה באפה".

ובהקשר אחר נמסר כי:

"לאחר שבחנתי שוב הראיות וצפיתי בסרטונים הגעתי לכלל מסקנה כי לא ניתן לשלול בוודאות מוחלטת את הטענות לפיהן מרשתך (העותרת – א.ש.) תקפה את ספיר וחלי, תקיפות שאינן מהוות הגנה עצמית".

4. מכאן העתירה ומבוקשה.

5. דין העתירה להידחות על הסף מבלי לבקש את תגובת המשיבים – זאת, בהיעדר עילה מבוררת להתערבותנו בשיקול הדעת הרחב אשר נמצא בידי רשויות החקירה והתביעה.

6. הלכה היא עמנו, כי שיקול הדעת הנתון לרשויות התביעה והחקירה ביחס לעילה שבגינה ייסגר תיק החקירה הינו רחב ביותר (ראו: בג"ץ 1019/15 פלוני נ' פרקליטות מחוז תל אביב, פסקה 10-11 (14.7.2015)). מטבע הדברים, התערבותנו בשיקול הדעת כאמור הינה מצומצמת בהיקפה ושמורה למקרי קצה בהם החלטת המשטרה או הפרקליטות לוקה בשרירות, בשיקולים זרים, בהפליה או בחוסר סבירות קיצוני אשר יורד לשורש

העניין (ראו, למשל: בג"ץ 69/15 גדג' נ' משטרת ישראל מחוז דרום, פסקה 9 והאסמכתאות שם (5.1.2016)). בענייננו-שלנו, העתירה שהגישה העותרת ומסמכיה אינם מספקים את ההוכחה הנדרשת של עילת התערבות כאמור. ההיפך הוא הנכון: מכתביהם של גורמי המשיבה 1 אשר צוינו לעיל מעידים בבירור על סבירות ההחלטה אשר התקבלה בעניינה של העותרת.

7. העתירה שלפנינו הינה מיותרת בתכלית והיא נדחית אפוא בזאת. העותרת תישא בהוצאות בסך 3,000 ש"ח לטובת אוצר המדינה.

ניתן היום, כ"ב באלול התשפ"ב (18.9.2022).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט